

TÉMA 11: VOĽBA ŽIVOTNÉHO ŠTÝLU V REÁLNO M SVETE

Prehľad témy

Keď spoznáme Ježiša, stávame sa „novým stvorením“, ale to neznamená, že nežijeme v tom istom prostredí, kde aj predtým. Naše občianstvo je odteraz v nebesiach, ale stále sme „vyslancami neba“ tu na zemi. Ako máme žiť ako občania neba v tejto bezbožnej kultúre? V názoroch na to sa líšia.

V tejto lekcii budeme:

- Skúmať, v čom sa naše životy majú podobáť a v čom odlišovať od neveriaceho sveta.
- Učiť sa princípy, ktoré nám ukážu ako robiť premyslené rozhodnutia pri tých voľbách životného štýlu, o ktorých sa Biblia nezmieňuje konkrétne.
- Opíšeme pasce zákonníctva a naučíme sa, ako sa im vyhnúť.

Pochopenie témy

„Kristus nás oslobodil, aby sme boli slobodní. Stojte teda a nedajte sa znova zapriaľnúť do jarma otroctva.“ Galaťanom 5:1

„Všetko je dovolené, no nie všetko osoží. Všetko je dovolené, no nie všetko buduje. Nikto nech nehľadá, čo osoží iba jemu, ale to, čo osoží inému.“

1 Korintťanom 10:23-24

Svet nám ponúka mnoho možností ako žiť náš život. Ako sa máme rozhodovať v prípadoch, na ktoré Biblia nedáva konkrétne odpovede? Aký vzťah je medzi našimi rozhodnutiami a evanjeliom či milosťou? Aký je vzťah medzi našim životným štýlom a službou neveriacim? Čo vtedy, ak spravíme rozhodnutia, ktoré rozhorčia iných kresťanov, alebo na základe nich sa na nás budú pozeráť pohrdavo? Koho pocity sú dôležitejšie, ostatných kresťanov alebo neveriacich? Prečo?

Výroky

(Výroky sú úryvky a citáty, ktoré vás majú priviesť k uvažovaniu o téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Sme oslobodení od zákona, takže ako kresťania môžeme slobodne robiť čokoľvek.“

„Ako Boží svätý ľud sa musíme oddeliť od sveta a ku zlu by sme sa nemali ani len priblížiť.“

„Musíme robiť všetko preto, aby evanjelium získalo toľko ľudí, koľko sa len dá.“

„Ak dovolíte, aby iní kresťania ovládali váš život podľa ich vlastných štandardov, to je zákonníctvo – jasné a jednoduché. Musíme sa voči tomu postaviť.“

„Niekedy si radi domýšľame, že v Biblii je veľa „šedých oblastí“, hoci pravda je, že sa nám len nechce robiť to, čo vieme, že je podľa Biblie správne.“

Príklad zo života

Brian

Brian sa stal kresťanom pred dvoma rokmi a odvtedy veľmi rýchlo napreduje. Pracuje pre veľkú spoločnosť, kde má niekoľko dobrých priateľov. Predtým, ako sa stal kresťanom, radi spolu chodili von do barov na tzv. „šťastnú hodinku“, aby tam stretli mladé ženy. Taktiež spolu zvykli športovať či chodiť do kina. Keď sa však Brian stal kresťanom všetko sa zmenilo. Bol usvedčený z pitia (často toho vypil veľmi veľa) a prestal s tým. Už sa necítil fajn, keď mal ísť s kamarátmi na šťastnú hodinku aj keď si objednal iba nealko nápoj. Navyše, jeho záujem študovať a rásť ho viedol do služby v miestnom zbore. To mu zobralo väčšinu času, ktorý by inak venoval kamarátom, a tak s nimi už vôbec nič nepodniká. Takmer všetok svoj čas trávi s členmi svojej skupinky pre slobodných v zbore.

Hlavným problémom pre Briana je jeho priateľka. Stala sa kresťankou asi v rovnakom čase ako on, ale až tak veľmi sa necíti nadšená z tej skupiny ľudí, s ktorými sa stretávajú. Stále chodí rada na šťastné hodinky so svojimi kolegyňami a zdá sa jej, že takto môže byť lepším svedectvom. Taktiež má rada aj zborové podujatia a je zapojená do viacerých služieb. Avšak vždy si chce nájsť čas pre svoje priateľky zo sveta. Tieto jej kamarátky majú, samozrejme, odlišné hodnoty a Brian sa bojí, že ju budú ťahať preč od spravodlivého života. Trápi ho to tak veľmi, že uvažuje o rozchode.

Jedného dňa sa vám Brian zverí: „Ona jednoducho duchovne inak zmýšľa ako ja. Zrejme sa nedokáže zbaviť niektorých svojich starých návykov. Nezdá sa vám, že rozchodom s ňou robím najlepšie rozhodnutie?“ Ako by ste mu odpovedali?

Aká hlavná otázka alebo téma stojí pred nami?

Štúdium Písma

Marek 7:1-8

1 Potom sa k nemu zhromaždili farizeji a niektorí zákonníci, čo prišli z Jeruzalema. 2 Všimli si, že niektorí z jeho učeníkov jedia chlieb nečistými, to znamená neumytými, rukami. 3 Farizeji a všetci židia dodržiavajú totiž tradície predkov a nezačnú jesť, kým si až po zápätie neumyjú ruky. 4 Po návrate z trhu nejedia, kým sa neobmyjú. Je aj veľa ďalších zvykov, ktoré prijali a ktorých sa pridŕžajú: oplachovanie pohárov a šálok, hrncov a medených nádob.

5 Preto sa ho farizeji a zákonníci spýtali: Prečo tvoji učeníci nedodržiavajú tradície predkov a jedia chlieb nečistými rukami?

6 On im odpovedal: Veru, výstižné proroctvo o vás pokrytcoch vyslovil Izaiáš, ako je napísané: Tento ľud ma ctí perami, ale jeho srdce je odo mňa ďaleko. 7 Zbytočne ma však uctieva, lebo ľudské príkazy podávajú ako náuku.

8 Opustili ste Božie prikázanie a pridŕžate sa ľudského podania.

Matúš 9:9-13

9 Keď Ježiš odtiaľ odišiel, videl na colnici sedieť istého človeka, ktorý sa volal Matúš. Povedal mu: Nasleduj ma! Matúš vstal a išiel za ním.

10 Keď potom stoloval v dome, prišli tu aj mnohí colníci a hriešnici a stolovali s ním a s jeho učeníkmi. 11 Keď to videli farizeji, hovorili jeho učeníkom: Ako to, že váš učiteľ jedáva s mýtnikmi a hriešnikmi?

12 On to počul a povedal: Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. 13 Chodte a naučte sa, čo to znamená: Milosrdenstvo chcem, a nie obeť. Neprišiel som povolať spravodlivých, ale hriešnikov.

Galatanom 2:4-6

4 a to práve pre falošných bratov, votrelcov, čo sa vlúdili špehovať našu slobodu, ktorú máme v Kristovi Ježišovi, aby nás zotročili. 5 Ani na chvíľu sme im neustúpili a nepodriadili sme sa, aby sa vám zachovala pravda evanjelia. 6 Tí však, ktorých pokladajú za niečo — akí boli kedysi, to ma nezaujímá, Boh predsa nikomu nenadŕža — tí teda, ktorých pokladajú za niečo, mi nič ďalšie neuložili.

Za čias Ježiša boli farizeji jednými z hlavných vodcov krajiny. Ich história je veľmi zaujímavá. Spočiatku boli lidrami a kňazmi, ktorí pomáhali pri objasňovaní toho, čo to znamená poslúchať zákon daný Bohom. Napríklad, odpovedali na otázky typu: „Ak máme dodržiavať Sabat v jeho svätosti, môžeme dojsť kravu pre mlieko, ktoré zužitkujeme v ten deň?“ Božích zákonov bolo pomerne málo, čo ponechávalo dostatok slobody pre život s ním, ale farizeji s takým rozsahom neboli spokojní. Postupne sformovali zväzky predpisov, ktoré zahrňali všetky možné situácie, aby ľudia presne vedeli ako sa v tej ktorej situácii zachovať podľa Božieho zákona. Napokon sa farizejskej tradícii dostalo také postavenie ako Božiemu zákonu. Namiesto toho, aby ponechali ľuďom slobodu žiť podľa Božieho zákona na základe ich vlastného svedomia a porozumenia, farizeji požadovali od ľudí, aby sa riadili ich tradíciou. V tomto procese spravili vonkajšie prejavy poslušnosti ich tradícii meradlom duchovného života.

Ježiš ich karhá za to, čo spravili s Božím zákonom. Namiesto pohľadu na ľudské srdce, či je zamerané na Boha a poslušnosť jeho Slovu, títo vodcovia považovali za kritériá zbožnosti vonkajšie správanie a dodržiavanie ich tradície. Ježiš ich tradícia veľa krát nedodržel, a tak pohrdol farizejskou tradíciou priamo pred ich očami.

Ježišova zvesť bola veľmi odlišná od farizejských zákonov. Jeho evanjelium, napísané apoštolmi potom, ako vystúpil na nebesia, je zvesťou slobody. Evanjelium nás oslobodzuje od nutnosti zaslúžiť si Božiu priazeň tým, že dodržiavame ľudské tradície. Podstatou evanjelia je, že Ježiš urobil všetko potrebné pre záchranu a Božie uznanie, keď zomrel za naše hriechy a vstal z mŕtvych. Keď sme uverili v Krista, naša viera spočíva v tom, čo Ježiš urobil, nie v tom, čo môžeme my spraviť, aby sme si získali Božiu priazeň.

Ježiš taktiež kritizoval oddeľovanie sa farizejov od ľudí s iným presvedčením. Farizeji považovali takýchto ľudí za „hriešnikov“, ktorých sa nemôžu dotknúť či priateľiť sa s nimi. Pohrdali najmä vyberačmi daní. Vyberači daní boli obyčajne Židia, ktorí pracovali pre Rímske impérium, a často podvádzali svojich krajanov. Kvôli tomu boli považovaní za zradcov aj voči Židom aj Bohu. Ježiš nadviazal

kontakt s hriešnikmi a colníkmi, a farizejom dal jasne najavo, že sa zamerával na ich srdcia, a nie na ich vonkajšie prejavy poslušnosti.

Podobne Pavol odporoval úsiliu zákonníkov, ktorí chceli ostatným vnútiť svoje predstavy o spravodlivosti. Podľahnúť nim by znamenalo ohroziť poslanstvo evanjelia a ten typ zbožnosti, ktorý vyučoval Ježiš. Keď si prečítate nasledujúce oddiely, opýtajte sa sami seba otázky, ktoré sú uvedené nižšie. (Je veľmi dôležité prečítať všetky oddiely.)

Rim 14:1-23

Gal 2:1-21

1Kor 9:19-23, 10:23-11:1

Čoho sa týka skutočná zbožnosť?

Čo skutočne znamená myšlienka slobody v evanjeliu?

Ktoré spôsoby sú vhodné na meranie zbožnosti? Ktoré sú nevhodné?

V Galatánom Pavel hovorí, že „im (zákonníkom) ani na chvíľu neustúpili a nepodriadili sa, aby sa vám zachovala pravda evanjelia.“ Prečo by prijatie zákonníctva (pridanie vonkajších príkazov ako meradla spirituality) mohlo Galatánom spôsobiť stratu pravdy evanjelia?

Ako sa Ježiš a Pavol rozhodovali v „šedých zónach“ životného štýlu (voľby, ktoré nie sú Písmom priamo odsúdené alebo prijaté)? Čo podľa vás brali do úvahy, keď robili takéto rozhodnutia?

Nahliadnutie do iných zdrojov

„Vyhnúť sa skutočnému zlu, nie tomu, čo vyzerá ako zlo.“

Druhá kapitola z „*Lifestyle Evangelism*“. Copyright © 1981. V origináli použité s dovolením Multnomah Press. Všetky práva vyhradené.

Vyhnúť sa skutočnému zlu, nie tomu, čo vyzerá ako zlo

Z knihy *Lifestyle Evangelism*, Joseph C. Aldrich

Keď som vyrastal v Aldrich Acres, jar bola pre mňa vždy časom zábavy. Rodili sa nové zvieratá a ich nadšenie a chuť do života boli nákazlivé. Keď sme mladé teľatá po prvýkrát vypustili zo stajni na čerstvý vzduch, slnečné svetlo, medzi zakvitnuté stromy či kvetmi posypané pastviny, akoby tam explodovali. Teda správali sa ako šialené. Ich nadšenie nepoznalo hraníc. Ale ich svet mal hranice, ktorými boli ploty... elektrické ploty. Ich mokré nosy na teplých drôtoch nachvíľu zastavili ich pobláznenie, no potom to skúsili znova... ZZZ! Aj keď sa im takáto situácia nemusela pozdávať, radšej zostali na správnej strane celého zariadenia, lebo dôsledky boli úplne predvídateľne a dosť šokujúce.

„Zisti ako kresťanstvo funguje a ostaň na jeho správnej strane. Nebojuj proti nemu.“ Nie je to zlá rada, pokiaľ „dobrá strana“ nie je vlastne zlá strana. Kristus povolal svojich nasledovníkov k radikálnemu životu... životu, ktorý bol v rozpore s očakávaniami a neprirodzenými „hranicami“ ich náboženských praktík. Jedným z takýchto očakávaní bolo nestýkať sa s určitými „nežiaducimi“ osobami, na základe ich prejavov. Aj keď Kristus túto prax odmietol svojím životným štýlom, dnes by mnohí túto prax ospravedlnili a vyzývajú k nej ako k postoju, pri ktorom je potrebné „vyhýbať sa prejavom zlého“. Je toto tá správna strana, ak uvážime, čo je evanjelium a čo znamená ísť do celého sveta?

Kultúrny zmätok

Dovoľte mi toto nasmerovanie otázok podoprieť tým, že uvediem niekoľko bežných stanovísk z väčšieho kresťanského spoločenstva. Spýtajte sa sami seba: Boli tieto stanoviská prijaté preto, že ich Biblia jasne vyučuje alebo preto, že sú to

jednoducho názory kultúrneho kresťanstva? Mnohé praktiky západného kresťanstva sú kultúrne. Ako také môžu byť užitočné a efektívne. Nanešťastie, mnoho kultúrnych postupov je kontraproduktívnych a vlastne fungujú proti evanjelizácii – nehovoriac o pravde evanjelia. Napríklad v niektorých častiach Európy, ženy s prepichnutými ušami sa nemôžu podieľať na Večeri Pánovej. Biblia však nikde neodsudzuje ženy s náušnicami ako nehodné takého spoločenstva. Toto náboženské stanovisko je teda jasne kultúrne, nie biblické. Mali by

sme tento pohľad prijať ako normatívny pre cirkev ako celok, ignorovať ho, alebo pokúsiť sa ho zmeniť? Čo ak by som žil v Európe a moja suseda s náušnicami by práve našla Krista? Aká „radosť“ by to bola, oznámiť jej, že je teraz členom cirkvi, tela Kristovho, ale že sa nikdy nebude môcť podieľať na

Večeri Pánovej... nikdy. Aké zábavné bude zdieľať Krista s jej rovnako „prepichnutou“ kamarátkou, ktorá počula, že je neprijateľná kvôli niečomu, čo sa stalo, keď mala osem mesiacov!

Všimnite si tento dôležitý až rozhodujúci princíp: Najväčšie bariéry úspešnej evanjelizácie nie sú teologické, ale kultúrne. Mnohé naše kultúrne podmienené vzory života oddeľujú ľudí od Ježiša Krista! Pozri sa na zoznam dole. Rozhodni, či tieto všeobecne zastávané pohľady sú formované kultúrou alebo Bibliou.

Nie každý výrok bude ľahké zaradiť. Taktiež zrejme nebudete súhlasiť s každým z nich. Za predpokladu, že každý výrok zastáva nejaká časť kresťanského spoločenstva, rozhodnite, či vychádza z Biblie alebo kultúry.

**Mnohé naše kultúrne
podmienených vzory
života oddeľuje ľudí od
Ježiša Krista!**

Biblické alebo kultúrne?

- B K Kresťania by sa mali pravidelne stretávať kvôli vyučovaniu a oslave.
- B K Kresťania by sa mali stretávať jedenkrát týždenne predpoludním.
- B K Kresťania by sa nemali priateľiť s neveriacimi.
- B K Žiadni kresťania by nemali chodiť do krčiem a barov.
- B K Kresťania by mali pravidelne študovať Bibliu.
- B K Kazateľ by mal byť správcom zboru. On je hlavným starším.
- B K Ženy by mali zostať doma a nie chodiť do zamestnania.
- B K Zborové staršovstvo by malo obmieňať svojich členov každé dva-tri roky.
- B K Princíp väčšiny je vzorom kresťanského vodcovstva.
- B K Iba bratia starší by mali vysluhovať Večeru Pánovu.
- B K Večera Pánova by mala byť vysluhovaná len v kostole.
- B K Neveriaci sú nepriatelia.
- B K Ženy by mali v kostole nosiť pokrývku hlavy.
- B K Zbierka by mala byť každý týždeň.
- B K Nedeľné školy sú povinnosťou každého zboru.
- B K Výzva k dôvere v Krista by mala byť súčasťou bohoslužieb každú nedeľu.
- B K Členovia speváckeho zboru by mali nosiť rúcha.
- B K Veľkňazská modlitba by mala byť súčasťou nedeľnej bohoslužby.
- B K Kresťania by nemali fajčiť.
- B K Starší zboru by nemali piť priveľa vína.
- B K Každý kresťan by mal byť evanjelista.
- B K Kazatelia by mali hovoriť spoza kazateľnice.
- B K Kresťania by nemali byť spoločensky aktívni s neveriacimi.
- B K Kresťania by sa mali vyhnúť každému prejavu zla.
- B K Starší by mal byť niekto, kto je známy pre svoju lásku k neznámym hosťom.
- B K Kresťania z iných kultúr, ktorí majú viac ako jednu ženu, by sa mali rozviesť so všetkými okrem jednej.
- B K Kresťania by nemali chodiť do kina.
- B K Čo je nedobré pre jedného kresťana je nedobré pre všetkých kresťanov. Neexistuje dvojaký meter.
- B K Zákonníctvo je zlé.
- B K Zrelí kresťania sú aktívni zapojení do zborových podujatí.
- B K Bohoslužby uprostred počas týždňa sú povinnosťou každého zboru.

- B K Modlitba je súčasťou kresťanského životného štýlu.
- B K Popolníky by nemali byť k dispozícii v skutočnej kresťanskej domácnosti.
- B K Víno by v kresťanskej domácnosti nemali byť.
- B K Kresťania by sa mali obliekať striedom a konzervatívne.
- B K Zrelá kresťanka by sa mala vyhnúť mejkapu a rúžom.

Nedávno som hovoril na jednej konferencii vo Švajčiarsku. Miestne kresťanské spoločenstvo bolo rozrušené, keď Američania na konferenciu doniesli Coca-Colu. Podľa nich „veci idú s Coca-Colou lepšie“, ale len vtedy ak nie si veriaci. Predstav si neveriaceho, ktorý ťa pozve na večeru a ty odmietneš piť jeho Colu. Aké to musí byť mäťuce. Rovnako, mnohé ženy, ktoré používali kozmetiku, boli odmietnuté pretože na mejkape ležala kultúrna stigma poškrvrnenia. Našťastie už to nie je takým problémom, akým to zvyklo byť.

Prečo sa niektorí veriaci rozrušia, keď vidia iných veriacich piť kolu, používať kozmetiku, radovať sa zo žiarivých šiat, pozeráť televízor, chodiť do kina, chodiť von s neveriacimi alebo dať si za pohár vína? Pre porozumenie, ja nezastávam ani neodmietam ani jednu z týchto aktivít. Jednoducho sa pýtam... pýtam sa otázku, ktorá má priamy dopad na efektivitu našej evanjelizácie.

Štyri postoje k diskutovaným problémom

Spomínané konflikty vychádzajú minimálne zo štyroch postojov, ktoré kresťania zaujímajú, keď sa vyskytne preberaný problém. Na každý jeden takýto problém kresťan reaguje pomocou toho ako je nastavená jeho myseľ a to buď ako:

- Slabší brat „z povolania“
- Citlivý slabší brat
- Nepraktizujúci dospelý/zrelý brat
- Praktizujúci dospelý/zrelý brat

Zoberme si nejakú „šedú zónu“ správania sa, či aktivít. Napríklad návštevu filmov v kine. Slabší brat z „povolania“ (volajme ho „profesionálny slabší brat“) na jeho návštevu hovorí nie, pretože pre neho je to hriech a tým pádom je to hriech pre každého.

Citlivý slabší brat hovorí nie, pretože v tom nemá slobodu a nevie, či to nie je hriech. Nepraktizujúci dospelý brat hovorí nie buď preto, že sa v tom necíti slobodný alebo preto, že nechce svoju slobodu využiť. Ak sa v tom cíti neslobodný a predsa to robí, vie, že pre neho je to hriech. Pritom uznáva a potvrdzuje slobodu praktizujúceho dospelého brata, aby danú vec robil.

Pravdaže, s tým ako sa menia otázky, menia sa aj prístupy a pohľady jednotlivých typov veriacich. Pravdepodobne žiaden kresťan nie je nepraktizujúci dospelý brat v každom probléme. Pre časť európskej kresťanskej komunity pivo nie je problém. Tí, ktorí majú slobodu pred Pánom v tejto otázke, by boli praktizujúci dospelí bratia. Čo sa týka piva, ja osobne som sa ho nikdy ani nedotkol. Istý čas som pravdepodobne bol slabším bratom z povolania. Teraz som nepraktizujúcim dospelým bratom. Môžete to porovnať s tým pohľadom na chodenie do kina. Pre ilustráciu si predstavte, že pre nejakú skupinu ľudí je pivo okej, ale filmy nie. Ak sú filmy problémom, tak potom sa z veriacich stanú buď slabší bratia z povolania – tí, ktorí sú veľmi kritickí voči všetkým kresťanom, ktorí chodia do kina, alebo sa stanú nepraktizujúcimi dospelými bratmi, ktorí tam síce nechodia, ale ani nekritizujú tých, ktorí tam chodia.

Keď je problémom nepraktizovanie

Existujú kresťania, ktorí nemajú slobodu pred Pánom zapojiť sa do aktivít, ktoré iní kresťania robia so záľubou. Pavol nám ich pripomína (Rimanom 14). Hovorí jasne, že ak nemajú slobodu konania, musia sa zdržať niektorých skutkov aj napriek tomu, že iní kresťania v tom slobodu majú. Tento rozdiel vytvára napätie.

Mnohí z týchto bratov nie sú zákonníci. Sú to dospelí nepraktizujúci veriaci. V niektorých oblastiach prijímajú svoje osobné obmedzenia, ale v žiadnom prípade z toho nerobia štandardy správania pre ostatných v kresťanskom spoločenstve. Neveria, že ich predpisovnejší a obmedzenejší životný štýl ich robí duchovnejšími ako tých, ktorí sú slobodnejší pred Pánom. Poslúchajúc Pavlove inštrukcie pre nich, *neodsudzujú* životný štýl praktizujúceho brata. Títo ľudia, ako všetci skutoční kresťania, sa nahnevajú keď sa kresťanská sloboda zneužíva alebo keď kresťanské spoločenstvo odmieta bojovať proti zlu a nečistote. Avšak vedia, že Biblia jasne hovorí, že medzi veriacimi existujú rozdiely v definovaní osobnej slobody.

Na druhej strane existuje aj skupina slabších bratov, ktorí prispievajú k problému, pretože ich postoje sa dajú

	Problém	Hodnotenie	Záver	Možné nebezpečenstvo
1. Slabší brat „z povolania“	Kino	Je to zlé pre každého	Každý, kto to robí, má hriech	Kritizuje kresťanov, ktorí s ním nesúhlasia
2. Citlivý slabší brat	Kino	Asi je to pre neho zlé	Nie je to zlé pre každého kresťana	Praktizovanie bez úplnej slobody svedomia
3. Nepraktizujúci dospelý brat	Kino	Buď: 1) Je to pre neho hriech, preto to nemôže robiť. 2) Nie je to pre neho hriech, ale rozhodol sa to nerobiť	Verí, že jedna vec môže byť pre niekoho hriechom a pre niekoho nie	Môže veriť, že praktizujúci kresťan by mohol byť „duchovnejší“, ak by obmedzil svoju slobodu
4. Praktizujúci dospelý brat	Kino	Verí, že má slobodu to robiť	Je to dobré pre neho, ale môže to byť hriechom pre iných.	1) Podľahnutie slabšiemu bratovi „z povolania“ 2) Spôsobí pád „slabšieho brata“ 3) Zneužitie slobody

označiť ako zákonnícke. Zákonník si starostlivo buduje svoj vlastný vzor života, a potom sa ho snaží urobiť štandardom pre celé kresťanské spoločenstvo. Pre niekoho, kto takto rozmýšľa, je duchovná dospelosť dosiahnutá vtedy, keď pozatváral všetky správne dvere a oddelil sa od akéhokoľvek „zla“. Dokáže ignorovať ducha (účel) zákona a naopak špecializuje sa na jeho doslovné znenie. Takto však tvorí z ostatných kresťanov väznov jeho vlastných očakávaní.

Jeho životným poslaním je byť sudcom a porotou pre zvyšok kresťanského spoločenstva. Nie je „slabý“ v tom biblickom zmysle, že jeho „citlivé svedomie“ by bolo zraňované činmi jeho slobodnejších priateľov.

Tento „dospelý“ veriaci by mal vedieť, že je „slabým bratom z povolania“. Svoju prekrútenú „slabosť“ používa ako zbraň, aby docielil súlad okolností so svojím postojom. Z biblickej pohľadu nie je slabý ak nie je ľahko zraniteľný.

Napriek tomu používa svoju údajnú „slabosť“ na manipuláciu s ostatnými. „Nezriedka je to takýto slabý, kto je skutočným tyranom.“¹ Táto forma pokrytectva prispieva k zabíjaniu krásy v zboroch viac než akýkoľvek iný faktor.

Osoba s týmto názorom potrebuje byť konfrontovaná a napomenutá s túžbou po jej návrate na cestu užitočnosti a požehnaní (Galatanom 6:1).

Ked' je problémom praktizovanie

Ďalší dôvod pre rozpor v kresťanskom spoločenstve je tzv. „silnejší brat“ (praktizujúci veriaci), ktorý nie je citlivý pri svojom uplatňovaní slobody. Táto osoba sa stáva krížiakom za slobodu a prináša veľké škody skutočnej kresťanskej slobode. Tí veriaci, ktorí sú rozvážni vo svojom používaní slobody, sa v argumentácii takejto osoby stávajú okrajovými. Takíto ľudia môžu skutočne obmedzovať a zraňovať skutočne slabšieho brata. Oni taktiež potrebujú byť konfrontovaní a napomenutí s túžbou po ich návrate k užitočnosti a požehnaní. Dospelý/zrelý veriaci si uvedomuje svoje slobody v Kristu rovnako ako obmedzenia toho, kedy ich môže využívať. Obdržaná sloboda nemusí byť hneď aj praktizovaná. Podľa môjho názoru, však, sa viac úsilia musí vynaložiť

na vzdávanie sa slobody ako na oslobodenie tých, ktorí sú naozaj poviazaní.

Zrelosť sa u nepraktizujúceho brata neprejaví uplatnením slobody. Nestane sa nutne zrelosť tým, že je schopný konať vo väčšej slobode. Pravdepodobne jeho najväčší rast sa prejaví v oblasti postoja. Legitímnym a Boha potešujúcim prejavom jeho duchovnej dospelosti je, keď pokojne a vyrovnane prijíma a víta praktizujúceho brata. Musí sa zbaviť všetkých myšlienok, ktoré by považovali silnejšieho brata za „duchovnejšieho“ len vtedy, ak by obmedzil svoju oprávnenú slobodu.

Zrelosť praktizujúceho brata nemusí nutne zahŕňať postupné obmedzovanie slobody. Ak sa za kresťanskú dospelosť považuje totožnosť so životným štýlom slabšieho brata a možnosť silnejšieho brata je vylúčená, je to nelegitímna a nevyvážená definícia. A platí to aj opačne.

Zákonník si starostlivo buduje svoj vlastný vzor života, a potom sa ho snaží urobiť štandardom pre celé kresťanské spoločenstvo.

Ked' sa nedá vyhnúť všetkému, čo vyzerá ako zlo

Ďalší dôvod pre rozruch v zbere ohľadom životného štýlu sa týka konceptu „chrániť sa zla v akejkoľvek podobe“ (1Tes 5:22). Je pravdou, že životný štýl má v sebe také

prvky, ktorým sa treba vyhnúť z princípu, hoci na to neexistujú priame biblické príkazy. Avšak je potrebné poznamenať, že väčšinou je samotný princíp chránenia sa pred každým druhom zla nepochopený a nesprávne používaný. Pred tým, ako hlbšie rozvineme tento koncept, si musíme uvedomiť dve veci.

Po prvé, *je pre nás nemožné žiť tak, aby sme vždy a všade boli pochopení a prijatí.* Je to základná zásada života. Niektorí ľudia nedokážu prekročiť plot. Boja sa odmietnutia. Chcú sa vyhnúť čomukoľvek kontroverznému, a tak radšej padnú do zabudnutia. Takto si môžeš vychutnať iba bezpečie za plotom. Nakoniec ani to nepomôže, pretože ešte aj tí, ktorí tak robia budú nepochopení, keďže motívy sa dajú zriedka rozpoznať. Iba Boh pozná srdce, ale napriek tomu si často povieme, že dokážeme rozpoznať zámery druhých ľudí. To zväčša robíme pripisovaním svojich motívov druhým osobám. Pre čistého sú všetky veci čisté, ale nečistý môže aj čisté veci považovať za nečisté.

Po druhé, ako ideme životom, *je viac menej isté, že z času na čas sa vyskytneme na nesprávnej strane plotov vytvorených ľuďmi*. Či sa nám to páči alebo nie, v našom zbore sa dostaneme do pasce kultúrnych očakávaní iných ľudí. Ak sa ľuďom zdá, že sme na nesprávnej strane plotu, buď budeme musieť prejsť naspäť alebo budeme zažívať rôzne stupne cenzúry a odmietnutia. V niektorých myšliach sme zrejme zlyhali a podľa nich nežijeme život pod vedením Ducha. Podľa nich sme „sa nevyhli každému druhu zla.“

Bez toho, aby sme urobili z kina morálny (alebo emočný) problém, predpokladajme, že kresťan, ktorý nechodí do kina vidí tam istý svojho kresťanského brata. Ten, ktorý tam nechodí je pobúrený, pretože verí, že kino je zlé miesto a treba sa mu vyhnúť. V tomto momente je použitý text 1 Tesaloničanom 5:22, aby bol návštevník kina konfrontovaný slovami, že sa má „vyhnúť každému druhu zla“ Je použítie Pavlových slov v tejto situácii legitímne? Znamená to, že nikdy by sme nemali robiť nič, čo pre niekoho vyzerá ako hriech? Mal by sa kresťan držať takéhoto princípu vo svojom živote?

V citovanom oddiele z Tesaloničanom Pavol v predchádzajúcich veršoch hovorí o prorokovaní (19-21). „Ducha neuhášajte, prorocťami nepohrdajte, ale *všetko* skúmajte (otestujte); dobrého sa držte! Chrňte sa zla v akejkolvek podobe!“ Čo sa má preskúmať? Obsah (zvešť) každého prorocťva. Čo je dobré sa má podržať a čo zlé odmietnuť. Text *nehovorí*, že nikdy nemáme robiť nič, čo druhej osobe pripadá ako hriech. Ježiš Kristus často poburoval lidrov náboženskej komunity.

Nemohli zniesť spoločnosť v akej sa nachádzal; „podporoval“ porušovanie zákona (nebol toto zjavný „hriech“?), keď nechal svojich učeníkov, aby počas Sabatu trhali klasy alebo keď dovolil vytiahnuť vola z jamy. Získal za to reputáciu „Kniežaťa Zla“ (Matúš 10:25).²

Je nesporné, že Ježiš sa vyhol každému druhu zla, avšak nevyhol sa všetkému, čo sa vyzeralo ako zlo. Ježiš jasne odmietol hriechne štruktúry sveta a egoistické hodnoty, ale miloval ľudstvo, a preto bol

náboženskými ľuďmi odsúdený. Keď išlo o nenáboženské problémy, Ježiš sa snažil o to, aby nepoburoval. Petrovi kázal, aby zaplatil chrámovú daň, aby nikto nemal dôvod byť pobúrený. Keď však išlo o zachraňujúcu milosť evanjelia, ktorá bola deformovaná zákonníkmi, voči tomuto sa striktne postavil. Nechal učeníkov jesť s obradne nečistými rukami hoci vedel, že je to pohoršujúce a rozvratnícke. Taktiež im povolil trhať a jesť obilie počas Sabatu, hoci sa to náboženskému spoločenstvu zdalo zlé. Často sa nachádzal na miestach, ktoré boli mimo povolenia alebo sa priatelil s nečistými ľuďmi. Kvôli takémuto „radikálnemu“ správaniu bol odsúdený.

Jeho záujmom bolo robiť veci, ktoré sa páčili jeho Otcovi. Ak sa dalo vyhnúť pohoršeniu, snažil sa o to. Ak ale išlo o poslušnosť, z času na čas zdesil mužov s dobrou povestou – v skutku

náboženskou povestou – a vyzeralo to, že koná proti Božiemu zákonu, no on si z toho nič nerobil.³

Aj Pavol vehementne bojoval proti pokusom falošných náboženských vodcov, ktorí sa snažili „špehovať našu slobodu, ktorú máme v Kristovi Ježišovi, aby nás zotročili“.

Jasne hovorí, že oni „im ani na chvíľu neustúpili a nepodriadili sa, aby sa zachovala pravda evanjelia“ (Galaťanom 2:4-5). Keď išlo o pravdu a podstatu evanjelia ani Ježiš ani Pavol sa nezaťažovali tým, že niečo vyzerá ako zlo. Ich životy a skutky sa stali starostlivo vyjadrenými teologickými postulátmi, ktoré vyvolávali rozpory a vyslúžili im obvinenia každého druhu.

Kristus si vedome vybral špecifickú cestu života a bol pre to obvinený z pažravosti a pijatiky. Pavol verejne karhal Petra za to, že odmietal žiť a správať sa spôsobom, ktorý pohoršoval židovskú komunitu. Peter vedel, že evanjelium bolo aj pre Židov i pohanov. Napriek tomu odmietol jesť s pohanmi pre strach, že jeho správanie by pre Židov vyznelo ako hriech. Pavol ho za to dáva (správne) do kázne. Ten istý Pavol, ktorý napísal „nech vaše dobro nie je vystavené potupe“ (Rimanom 14:16), nakázal Petrovi, aby jedol s pohanmi - či to Židia tolerujú alebo nie. Je potrebné si pri tom uvedomiť,

Je nesporné, že Ježiš sa vyhol každému druhu zla, avšak nevyhol sa všetkému, čo vyzeralo ako zlo.

že to boli *kresťania* zo Židov, ktorí boli urazení!

Na druhej strane Pavol upozorňuje, aby sme boli citliví voči slabšiemu bratovi a aby sme sa chránili pohoršovaniami. Správanie jedného veriaceho by nemalo zničiť iného veriaceho (Rimanom 14:15). Mojm pozorovaním je, že to *nie je* úprimný slabší brat, kto deformuje evanjelium trvaním na prispôsobení sa ku kultúrnej podmieneným predpisom vychádzajúcim z nevyváženého kresťanského životného štýlu. Je to slabší brat z povolania, samozvaný, rigidný, neoblomný, neochvejný, nehybný, samo-spravodlivý jednotlivec, ktorý často krivo ukazuje na kresťanov prenikajúcich s evanjeliom medzi neveriacich. Tomuto človeku nesmieme, tak ako Pavol, „ani na chvíľu ustúpiť a podriaďiť sa... aby evanjelium mohlo zostať“ čisté a nepoškvrnené v jeho jednoduchosti a kráse. Ak sa mu podriaďujem, robí to zo mňa zlú správu, pokrytca a zvestovateľa zdeformovaného a skresleného evanjelia.

Život v napätí

Je faktom, že vnímavý kresťan, ktorý je efektívny v evanjelizácii, bude žiť stále v napätí medzi vstupovaním do komunity neveriacich a slabšími bratmi, či už úprimnými alebo tými „z povolania.“

Tento kombinovaný tlak z *očakávaní* slabšieho brata z povolania a *nedospelosti* citlivého slabšieho brata, môže dospelému veriaceho úspešne brániť v prenikaní do nekresťanskej komunity. Ak si je pred Pánom vedomý, že má slobodu byť s nekresťanmi, socializovať sa s nimi, ísť k nim domov a jesť s nimi, ale bojí sa kritiky a posudzovania slabších bratov z povolania, čelí neustálemu napätiu a frustrácii. Ak sa rozhodne praktizovať svoju slobodu a zamieša sa s neveriacimi, nevyhne sa všetkému, čo vyzerá ako hriech. Bude obvinený z jedenia s publikánmi a hriešnikmi a z porušovania morálnych zásad kresťanského spoločenstva. Môže byť obvinený dokonca z obžerstva či pijanstva. To znie povedome, nie? Nebol niekto z takých vecí obvinený už asi 2000 rokov pred nami? „Ak by dnes Ježiš prišiel späť a zamiešal sa s gamblermi, prostitútkami a dilermi drog, mnoho šokovaných kresťanov by zodvihlo ruky a odsúdilo ho za

to, že je príliš svetský.“⁴ Myslím si, že by *bol* vinný kvôli priateľstvu s hriešnikmi.

Opäť, Kristus musí byť našim príkladom. Kristus je náš veľkňaz, ktorý stavia most medzi Bohom a človekom. Latinské slovo pre kňaza (pontifex) doslovne znamená „staviteľ mostov“. My tiež, ako veriaci kňazi, máme stavať mosty. Kristus neodmietol starostlivosť prostitútky, dotýkal sa nedotknuteľných malomocných, pohoršoval náboženské spoločenstvo tým, že sa spoločoval so sociálnou spodinou, často bol tam, kde sa otvárali pivné fľaše alebo rozdávali žetóny na poker.

„Máme ísť a preniknúť do ľudskej spoločnosti, tak ako šiel On. Máme sa spoločovať s neveriacimi a spriatelieť sa s hriešnikmi. Nie je jedným z najväčších cirkevných zlyhaní práve to, že sme sa príliš vyčlenili? Stiahli sme sa zo spoločenstva. Stali sme sa vzdialenými namiesto blízkymi.“⁵

Tak radikálny ako Kristus

Môžeme byť menej radikálni ako Ježiš? Čím viac sa kresťan podobá Ježišovi Kristovi – naozaj Ježišovi Kristovi – tým viac je efektívnejší

v evanjelizácii. Kristus povedal, že jeho životný štýl nepasuje do starých mechov na víno, a preto predpisový, farizejský, „náboženský“, zbožný životný program bol odstránený. Kristus bol charakterizovaný svätou svetskosťou. To je vzor pre veriaceho. Avšak je riskantný; znamená to „byť vonku medzi vlkami“, čo je nebezpečné. Keď sú ovce von medzi vlkami, musia poslúchať a dôverovať pastierovi. Ale ak sú zavreté v ohrade, kto potrebuje pastiera? Tragédiou v kresťanských kruhoch je fakt, že často najväčšie zranenia neprichádzajú od vlkov, ale od ostatných oviec. Potrebujeme brnenie z Efezanom 6, aby sme boli chránení jeden pred druhým.

Prečo je to tak, že sme jedinou armádou, ktorá strela po svojich vlastných zranených vojakoch, ako keby bolo hriechom zraniť sa na bojisku? Hriechom, naopak je to, že len tak málo nás je *na* bojisku. Tých pár, ktorí idú do bojových línií cez bariéru kritiky zo strany ich kresťanských kamarátov a sú zranení, dostanú často tvrdo vynadané za to, že do toho vôbec šli. Jednoznačne

Správanie jedného veriaceho by nemalo zničiť iného veriaceho.

najbezpečnejšia vec je nerobiť nič. Avšak viem, že to nie je to, čo chcete. Pavlovým zámerom v diskusii o slabých a silných bratoch je snaha rozpoznať aké rôzne a odlišné je správanie ľudí, ktorí sú pritom rovnako horliví vo svojej oddanosti páčiť sa Bohu. Vo svetle tejto myšlienky dáva inštrukcie aj v kapitole 14 z listu Rimanom od 10 verša.

- (1) „Ty, prečo odsudzuješ svojho brata?“
- (2) „Alebo prečo opovrhuješ svojim bratom?“
- (3) „ ... Každý z nás vydá Bohu počet za seba.“
- (4) „A tak nesúďme sa navzájom.“
- (5) „Usilujme sa preto o to, čo slúži pokoju a vzájomnému budovaniu.“
- (6) „Vieru, ktorú máš, maj v sebe pred Bohom“
- (7) „Nech vás teda nikto nesúdi za jedenie a pitie ani za sviatky, novmesiace, ani za soboty“ (Kolosanom 2:16).

Vyhni sa zlu, ale nie evanjelizácii

Moje záverečné poznámky o svedkovi a jeho spôsobe života v spojení s jeho efektívnosťou v evanjelizácii, budú vo forme všeobecného pozorovania a navrhnutých princípov. Po prvé, nikto z nás nie je plne schopný pochopiť svoje vlastné motívy. O to menej motívy druhých veriacich. Poslúchnime Pavla a prestaňme súdiť našich bratov. Takýto skutok je hriechom. Boh je jediný, kto vidí tvoje srdce a vie, po čom túžiš. On ťa bude súdiť nie podľa štandardov niekoho iného (silnejšieho alebo slabšieho brata), ale podľa Jeho vlastných štandardov. To je aj povzbudenie (nie som zodpovedný môjmu bratovi a jeho svedomiu) ale aj varovanie (som zodpovedný Bohu).

Po druhej, vyvaruj sa slabších bratov z povolania a buď citlivý na chúlivosť slabších bratov. Prosím, všimni si, že kresťanské spoločenstvo má rovnakú zodpovednosť *vychovávať* citlivejších bratov ako ich aj chrániť pred pohoršením. Ak v zásade nepraktizujúci kazateľ nepotvrdení oprávnenosť činov toho, kto viac praktizuje a preniká do životného štýlu ľudí z vonku, je vinný za to, že zabránil účinne evanjelizácii pomocou prieniku do životného

štýlu neveriacich a aj za to, že ďalej udržiava chúlivosť slabšieho brata.

Občas to vyzerá tak, ako keby informácie, ktoré pre rozhodovanie potrebuje citlivejší, boli nedostupné. Čo potrebuje vedieť? Potrebuje vedieť o morálne neutrálnych oblastiach. Všetko je dovolené (má slobodu), ale nie všetko vzdeláva či buduje. Musí sa naučiť niečo viacej o svojom svedomí. Nikto nesmie prekročiť svoje svedomie v oblasti, o ktorej má pochybnosti. Jeho svedomie tvorí osobné hranice. Kým je ohraničené, aj on je ohraničený. Musí vedieť, že nejaký čin môže byť pre neho dnes hriechom (ak prekročí hranice svedomia), ale nemusí byť o rok (ak sa dostane v tejto oblasti do slobody svedomia). Taktiež musí rozpoznať, že sloboda sa líši pri odlišných ľuďoch. Čo je správne pre jedného kresťana môže byť nesprávne pre druhého. Preto nesmie dovoliť, aby sloboda niekoho iného bola

výhovorkou pre jeho hriech. Musí byť poučený o využití a zneužití slobody. Niektorí veriaci zneužívajú vlastnú slobodu a tak sú zlým príkladom pre ostatných. Naopak, niektorí ju využijú ako efektívny most ku kultúre neveriacich. Musí vedieť ako narábať so slobodou. Naša vlastná

...rozpoznať aké rôzne a odlišné je správanie ľudí, ktorí sú pritom rovnako horliví vo svojej oddanosti...

sloboda nemusí byť praktizovaná. Niekedy môže byť ohraničená. Musí vedieť, že sloboda vychádza z konkrétnej situácie a kontextu. Čo je vnímané ako sloboda v jednom kresťanskom spoločenstve, môže byť vnímané ako hriech v inom. Nemôže byť ohraničený kolektívnym svedomím celého kresťanského sveta. Čokoľvek robí v jeho konkrétnom geografickom kontexte, bude vnímané ako nesprávne a necitlivé niekde inde. Nakoniec musí vedieť, ako využívať svoje svedomie. Nesmie ohraničovať druhých svojimi vlastnými presvedčeniami. Musí sa naučiť rozpoznať a rešpektovať slobodu iných kresťanov. Je to povinnosťou a zodpovednosť každého kazateľa a kresťana, aby citlivejšieho kresťana vzdelával. Neexistuje dôvod, prečo by mal v takomto stave zotrvať dlhšie ako len na chvíľu.

Po tretie, musíme rozpoznať a potvrdiť legitimitu rôznych životných štýlov a naučiť sa žiť s napätím, ktoré vytvárajú. Pavol jasne hovorí, že aj tí, „ktorí jedia určité mäso“ aj tí, „ktorí nejedia určité mäso“ sú

legitímnymi členmi tela Kristovho. „Kto je mäso, robí to na česť Pána, lebo ďakuje Bohu“ (Rimanom 14:6). Ješť mäso obetované modlám bolo pre niektorých pohoršujúce, ale aj úplne bezproblémové pre iných. Niektorí mali slobodu ho jesť, iní nie. Vo všeobecnosti platí, že tí, ktorí ho jedli, boli lepšími evanjelistami. Prečo? To uvidíme v ďalšej kapitole. Nanešťastie, mnohé zbory sa rozdelili kvôli prístupu k jedeniu mäsa a urobili to pravidlom pre všetkých kresťanov. Stalo sa to priamo *definíciou* duchovnosti. Zdravý zbor akceptuje, aj tých ktorí jedia mäso aj tých, ktorí ho nejedia a povzbudzuje ich, aby žili spolu v tvorivom napätí.

Po štvrté, nesmieme obetovať pravdu, kvôli súhlasu ľudí. Pochopenie evanjelia v hľadajúcom spoločenstve by bolo zdeformované ak by sa Ježiš alebo Pavol podriadili tlakom okolia. Sú časy, kedy je potrebné byť proti tým, ktorí odmietajú spoločenstvo s tými, čo nosia náušnice, pretože je to pokrivenie zachraňujúcej milosti Ježiša Krista. Sú časy, kedy je nutné oponovať tým, ktorí kritizujú veriacich, ktorí sa kamarátia, spolčujú, priatelia milujú neveriacich. Prestupujú pravdu a skresľujú evanjelium, keď sa pred druhými predvádzajú so svoje zákonníctvom. Sú časy, keď tie zbory, ktoré hovoria o pravde, ale produkujú nečistotu, musia byť kritizované a napomenuté, pretože ničia krásu nevesty a svetu prezentujú akúsi karikatúru Krista.

Po piate, buďme si istí, že sa vyhýbame skutočnému zlu. To *kým* sme určuje *kde* sme. Nie všetci sú slobodní, aby sa zamiešali s nekresťanmi... ale niektorí sú. Nechajme ich, aby tak robili. Ak si z dynamitu, nechod okolo otvoreného ohňa. Čím dospelejší v Kristu sme, tým lepšie sme pripravení preniknúť hlboko a efektívne do našich nekresťanských spoločenstiev. Známkou skutočnej dospelosti nie je stiahnutie sa, ale naopak prienik.

Po šieste, platí všeobecné pravidlo, že čím je kresťan ďalej od efektívnej osobnej evanjelizácie, tým je kritickejší. Mnohí v zboroch sú ako poľovnícke psi v klietke. Bez vtákov, ktoré majú naháňať, trávia čas hryzením a hádaním sa medzi sebou. Ak sú vypustené, aby sa venovali svojmu určeniu

naháňať korisť, aby naplnili svoje „veľké poverenie“, automaticky sa prestanú medzi sebou hrýzť a biť. Sú tam totiž dôležitejšie veci ako to. Vyskúšal som si to najmä s kazateľmi. Ten, ktorý namieta voči priateľstvu s neveriacimi sa nikdy neujal ani jedného.

Po siedme, identifikácia so svetom nie je to isté ako splynutie s ním. Ako hovorí Rebecca Pippert, Kristus bol efektívny, pretože pri zásadnej odlišnosti sa radikálne identifikoval s ľuďmi. Jeho radikálna identifikácia s ľudskou rasou sa totálne líšila od náboženských očakávaní kladených na Boha. A napriek tomu to bola realita Kristovej ľudskosti, ktorá ukazovala na jeho božskosť. Právo často v kontexte jeho podobnosti s ľudstvom sa naplno preukázala jeho božskosť (jeho radikálna odlišnosť). Svätosť a bezúhonnosť robia identifikáciu bezpečným, podujatím. Ak má byť identifikácia *zachraňujúca* a nie

deštruktívna, náš kresťanský život sa musí vyznačovať disciplinovanosťou.

Po ôsme, v živote je nevyhnutný určitý kompromis. Ako ideme životom, zisťujeme, že niektoré z našich životných pohľadov sa musia podriaďiť dospelosti a pravde. Keď som bol

mladý, bol som presvedčený, že nikto, kto fajčí, nemôže byť kresťanom. Dnes, hoci stále mám otázky nad múdrosťou ich počínania, poznám a vnímam takých veriacich ako bratov. Človek nemôže žiť, pracovať alebo slúžiť s druhými bez kompromisov. Jednota si ich vyžaduje. Koberec nemôže byť súčasne aj sýto červený, aj domodra zafarbený a ešte aj zelený ako les. Nieкто musí pristúpiť na kompromis.

Ale každý z nás musí mať absolútne platné pravdy, z ktorých neustúpi. Tieto presvedčenia sú pevne (a jasne) ukotvené v Božom neomylnom Slove. Pripúšťam, že samotné slovo „kompromis“ znie hnusne. V skutočnosti je to však nevyhnutný pojem. V mladosti je biele bielym a čierne je čierne. Všetko je jasné. Ale veci sa menia. Vek prináša nové perspektívy, takže zbadáme potrebu kompromisu.

Keď sme mladí, odmietame kompromis. Keď nám je dvadsať, zisťujeme, že musíme robiť kompromisy. Keď máme

...identifikácia so svetom nie je to isté ako splynutie s ním.

tridsať, sme ochotní robiť kompromisy. Keď máme štyridsať, naučíme sa robiť kompromisy. Nakoniec, zistíme, že celý život sa týka kompromisov.⁶

Ako povedala Elizabeth Elliot, „nebuďme farizejmi v našej istote, že vieme, čo by Boh ešte povolil a čo nie.“ Nevesta je stvorená z mnohých častí, väčšinou odlišných vo forme, funkcii a účele. Aby bola krásnou, každá časť musí dostať možnosť pracovať správne, podľa *svätých špecifikácií*. Nechajme Krista budovať svoju cirkev a posudzovať jej efektívnosť. On, ako autor

evanjelizácie, je jedinou osobou, ktorá môže stanoviť motívy aj metódy.

Keď kresťan spozná slobodnú možnosť byť s druhými a nebáť sa pri tom prekročiť falošne dané hranice, musí byť citlivý na problémy a výzvy, ktoré taký krok prináša. Musí byť pripravený vstúpiť do inej kultúry – bez toho, aby ju odmietol, ale aj bez toho, aby sa jej zapredal.

Aj keď konzumuje mäso, nesmie začať uctievať bohov, ktorých uctievali konzumenti mäsa. Nasledujúca kapitola nám hovorí ako.

*

Poznámky:

¹ Anders Nygren, *Commentary on Romans* (Philadelphia, Fortress Press, 1975), str. 445.

² Elisabeht Elliot, “What is Meant by the Appearance of Evil?”, *Witness—Winnipeg Bible College* 56 (1978), str- 3.

³ Ibid., str. 5

⁴ Leighton Ford, *The Christian Persuaders* (New York: Harper & Row, 1966), str. 12.

⁵ John R. Stott, *Our Guilty Silence: The Church, the Gospel and the World* (Grand Rapids: William B. Eerdmans Publishing Company, 1969), str. 62.

⁶ Edward Dayton, “Compromise,” *MARC Newsletter*, September 1978, str. 3.

Príprava vlastnej odpovede

1. Definujte „zákonníctvo.“ Prečo Pavol vnímal zákonníctvo ako nebezpečnú tendenciu (Galaťanom 2)?
2. Na čo by sme mali myslieť, keď pri voľbách nášho životného štýlu vstupujeme do šedej zóny? (Pomôže vám, keď popremýšľate o konkrétnej situácii vo svojom živote, ktorá vás trápi, napr. hudba, pitie alkoholu, tancovanie, niektoré typy filmov, atď.)
3. V 1 Korintňanom 9:19-23 Pavel hovorí, že sa stal „všetkým pre všetkých, aby získal aspoň niektorých.“ Opíšte, čo tým Pavol myslel. Aké sú obmedzenia takého princípu?

Diskusia o téme

1. Čo je to zákonníctvo? Prečo bol Pavol rozhorčený zo zákonníctva?
2. Ako my kresťania, ktorí sme „nové stvorenia“ a v mnohom odlišní od tých okolo nás, budeme v kontakte s našou bezbožnou kultúrou? Aké sú vhodné a nevhodné voľby, ktoré sa týkajú nášho životného štýlu?
3. Čo hovorí Biblia o správnych životných rozhodnutiach? Čo by sme mali zobrať do úvahy, keď robíme tieto rozhodnutia?
4. K čomu nás Biblia vyzýva vo vzťahu voči veriacim, ktorí sa rozhodli pre iný životný štýl ako my? Porozmýšľajte o rôznych skupinách kresťanov:
 - Tí, ktorí praktizujú činnosť, ktorú vy nepraktizujete.
 - Tí, ktorí nepraktizujú nejakú činnosť, ale nepovažujú ju u iných za hriech.
 - Tí, ktorí nepraktizujú a považujú danú činnosť za hriech pre všetkých.
 - Tí, ktorým síce svedomie hovorí, že je to pre nich zlé, ale na základe vašej slobody sa rozhodnú danú činnosť tiež praktizovať.

5. Čo mal Pavol na mysli keď povedal „stal som sa všetkým pre všetkých, aby som získal aspoň niektorých?“ Ktorý z týchto dvoch názorov je dôležitejší: vyhnúť sa pohoršovaniu iných kresťanov, alebo snažiť sa o záchranu neveriacich?
6. Ako môžeme byť „všetkým pre všetkých“ a zároveň byť mužmi a ženami, ktorí pevne stoja na biblických presvedčeniach a jasnej biblickej zvesti?
7. Zdieľajte sa o rozhodnutiach o životnom štýle, ktoré ste museli spraviť v minulosti alebo v súčasnosti. Aká to je (alebo bola) skúsenosť?

Praktické činy poslušnosti

1. Ako diskusia zmenila váš pôvodný pohľad a presvedčenie o tejto téme? Zhrňte svoje myšlienky.
2. Ako to plánujete uviesť do praxe (kde, kto, kedy, atď.)?
3. Urobte záväzok: Určite si ciele viery, ktoré sa vzťahujú k téme a povedzte o nich svojej skupine a/alebo vedúcemu.

S Božou pomocou budem:

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola